

«Μεγάλη είναι η πίστη σου, γυναίκα! Ας γίνει όπως το θέλεις!» (Μτ 15,28)

Ο Ιησούς κατευθύνεται προς την περιοχή της Τύρου και της Σιδώνας, σε μια ξένη γη. Φαίνεται να αναζητά μαζί με τους μαθητές του λίγη ξεκούραση, ίσως και λίγη απομόνωση για σιωπή και για προσευχή. Και τότε ακούγονται οι κραυγές μιας γυναίκας, που όπως και άλλα πρόσωπα στα ευαγγέλια, δεν έχει όνομα. Η παρουσία της ενοχλεί τους μαθητές, που ζητούν από τον Ιησού να ασχοληθεί μαζί της για να σταματήσει να φωνάζει και να μην την ακούν πια: «Δε μας αφήνει ήσυχους με τις φωνές της». Ωστόσο, αυτή η γυναίκα δεν πτοείται από το γεγονός ότι δεν είναι Εβραία, ούτε ότι είναι γυναίκα, ή ότι ο Δάσκαλος δεν τη γνωρίζει. Είναι μια μητέρα, απελπισμένη που η κόρη της “βασανίζεται από το δαίμονα”. Με αποφασιστικότητα πλησιάζει τον Ιησού για να τον συναντήσει προσωπικά και καταφέρνει να “προσκυνήσει” το Διδάσκαλο, επιμένοντας να του ζητά να τη βοηθήσει. Αλλά ο Ιησούς απευθύνεται σ’ εκείνην με πρωτοφανή σκληρότητα: «Δεν είναι σωστό να παίρνεις το ψωμί των παιδιών και να το πετάς στα σκυλιά.»

«Μεγάλη είναι η πίστη σου, γυναίκα! Ας γίνει όπως το θέλεις!» (Μτ 15,28)

Η γυναίκα δέχεται την άρνησή του και καταλαβαίνει πως ο κόσμος της δεν είναι στις προτεραιότητες της αποστολής του Ιησού. Αποδέχεται ότι ο Θεός του δεν είναι για να μοιράζει χάρες, αλλά είναι κυρίως ένας πατέρας που αναζητά μια ειλικρινή σχέση και από τον οποίο ζητά να της αναγνωρίσει την προσωπική της ένδεια. Έχοντας επίγνωση, κοιτάζει τον Ιησού στα μάτια: «Είναι αλήθεια Κύριε! Και πραγματικά, τα σκυλάκια τρώνε τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι των κυρίων τους.» Βάζει τον Ιησού, θα μπορούσαμε να πούμε, με την πλάτη στον τοίχο, που αφήνεται να συγκινηθεί από την απλότητα εκείνης που αρκείται με τα ψίχουλα. Ακόμη και οι κραυγές της εκφράζουν μια πίστη και εξ άλλου τον αποκαλεί «Κύριε, Γιε του Δαβίδ!»

«Μεγάλη είναι η πίστη σου, γυναίκα! Ας γίνει όπως το θέλεις!» (Μτ 15,28)

Η μεγάλη πίστη της υπογραμμίζεται, μέσα στα ευαγγέλια, με μερικά ρήματα: πλησιάζει και πηγαίνει προς τον Ιησού, φωνάζει δυνατά και ζητά έλεος. Τον αναγνωρίζει

ως Κύριο και τον προσκυνά. Είναι πεισμένη και βέβαιη πως για τον Κύριο είναι δυνατό το αδύνατο. Και αποκρίνεται στην σκληρότητα του Ιησού με μια αλάνθαστη λογική. Η μητρική αγάπη και η εμπιστοσύνη της είναι τα δυνατά σημεία της.

«Και η θυγατέρα της γιατρεύτηκε από εκείνη τη στιγμή.»

Αυτός ο Λόγος αντικατοπτρίζει τη ζωντανή και ενεργή πίστη ενός προσώπου. Ταυτόχρονα, δείχνει την προσπάθεια και τη διαδρομή της πρώτης χριστιανικής κοινότητας, στην οποία απευθύνεται ο Ματθαίος, για να ανοιχθεί στο μη ιουδαϊκό κόσμο.

«Μεγάλη είναι η πίστη σου, γυναίκα! Ας γίνει όπως το θέλεις!» (Μτ 15,28)

Όπως γι' αυτήν την Χαναanaία, «η πίστη μας μπορεί να τεθεί σε κρίση από μια απρόσμενη δυσκολία, από ένα απρόβλεπτο γεγονός που έρχεται να ανατρέψει τα σχέδιά μας, από μια σοβαρή αρρώστια, ή από την παράταση μιας οδυνηρής κατάστασης»¹. Και θα μπορούσαμε να προσθέσουμε την έλλειψη της ειρήνης στον κόσμο, τις αδικίες, την καταστροφή του περιβάλλοντος, τις ενδοοικογενειακές συγκρούσεις καθώς και τις κοινωνικές... Μια από τις αδυναμίες μας θα ήταν επίσης η έλλειψη καρτερικότητας και εμπιστοσύνης. «Ο Θεός επιτρέπει ώστε η πίστη μας να διέρχεται από δύσκολες καταστάσεις, μερικές φορές παράλογες. Θέλει να την εξαγνίσει, να διαπιστώσει αν πραγματικά ξέρουμε να εγκαταλείψουμε τον εαυτό μας σ' εκείνον, πιστεύοντας ότι η αγάπη του ξεπερνά κατά πολύ τα δικά μας σχέδια, τις επιθυμίες ή τις προσδοκίες μας.»²

Ο Σαλίμπα έχοντας βιώσει μια τέτοια κατάσταση, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει την πόλη του, τη Homs, στη Συρία, και τους ηλικιωμένους γονείς του. Το εργαστήριο υαλουργίας του πατέρα του καταστράφηκε κατά τη διάρκεια του πολέμου. Όπως και άλλοι νέοι, ο Σαλίμπα πίστευε ότι θα έπρεπε να αναζητήσει νέες ευκαιρίες αλλού, αλλά δεν το έβαλε κάτω. Σε ηλικία 22 ετών, με την αποφασιστικότητα να κάνει κάτι για τους δικούς του ανθρώπους, άδραξε την ευκαιρία που του πρόσφερε το πρόγραμμα Restar T³ και άνοιξε το δικό του μίνι μάρκετ, όπου οι συμπολίτες του βρίσκουν τυρί, γιαούρτι και βούτυρο χειροποίητα φτιαγμένα από τη μητέρα του, καθώς και όσπρια, λάδι, μπαχαρικά και καφέ. Διαθέτει ήδη ψυγείο και ηλεκτρική γεννήτρια. Με τον ηλικιωμένο πατέρα του στο πλευρό του, μοιράζει καλάθια με τρόφιμα σε άπορες οικογένειες, τις ημέρες που το σούπερ μάρκετ είναι κλειστό!

Επιμέλεια: Οικουμενική διεθνής ομάδα
του Λόγου της Ζωής

¹ Βλ. Chiara Lubich, λόγος της ζωής Ιουνίου 1994

² αυτόθι υποσημείωση 1

³ [Syrie - RestarT - « repartir pour rester » \(amu-it.eu\)](#) / [RestarT - Ripartire per Restare - AMU \(amu-it.eu\)](#)